

vertil, iſtedetfor at lade Reviſorerne tilbeibringe paa denne Maade, kan vælge lønne og faſte Reviſorer, og herved troer jeg, at man kan komme ud over Banſteligheden derved. — Noget af det mindſt Helbige ved Lovforſlaget er efter min Anſkuelse, at man, ſamtidigt med at man ſaagodtsom har hævet Adſkillelſen mellem Forvaltningen og Pengebevillingen, dog har henlagt Paakjendelſen af Reguſtſabsaflæggeſen til Borgerrepræſentanterne, idet diſſe jo efter den foreſlaede Ordning alle vilſe ſaae Deel i den egentlige Forvaltning, og det ſaaledes meget let vil hændes, at Reguſtſabsudſættelſerne komme til at angaa næſten enhver af Borgerrepræſentanternes Forvaltning, ſaa at de, der ſkulle paakjende diſſe Udſættelſer, hver iſær vilſe blive inhabile idetmindſte med Henſyn til enkelte Punkter. Smidlertid troer jeg, at Banſteligheden derved i det praktiſte Liv egentligt ikke vil være ſaa ſtor, fordi det kun vil være meget ſaa Tilfælde og enkelte Punkter af Forvaltningen, hvorom de Reguſtſabsudſættelſer, ſom egentligt ſkulle paakjendes, vilſe dreie ſig, og jeg har derfor heller ikke ſundet, at der med Henſyn til dette Punkt var nogen Anledning for mig til at gjøre Banſteligheder ved at gaae ind paa Lovforſlaget.

Medens jeg nu har fremhævet, hvad der ſaaledes, idetmindſte hos mig, har valet nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa Lovforſlaget, ſkylder jeg dog tillige at gjøre opmærksom paa, hvad der vil vindes, naar Lovforſlaget bliver til Lov og træder i Virkſomhed i Communerne. Der vil da førſt og fremmeſt vindes det, at de Onſker om Forandringer, der have været fremſatte fra Kjøbstædernes Side, i det Veſentlige vilſe blive fyldeſgjorte, og at der navnlig vil blive tilveiebragt en faſtere Ordning af Reguſtſabsvæſenet og dermed atter vundet en større Betryggelſe for, at det engang omhyggeligt udarbejdede og vedtagne Overſlag over Commu- nens Udgifter ikke overſtrides af Byraadet, og at ſaaledes tillige Communen, det commu- nale Samfund, har ſaaet en Betryggelſe ligeoverfor Byraadet, ſom den ikke har havt tidligere. Der vil dernæſt ſtee den ligeledes, efter min Mening, overordentlig vigtige Forandring, at den hele Ethrelſe og communale Myndig-

hed vil blive lagt i Byraadets Haand, ſaaledes at hverken Amtmænd eller Skolebirectioner eller Fattigbirectioner eller de andre Myndig- heder, med hvilke man tidligere har havt at forhandle om flere communale Anliggender, længer vilſe ſaae Noget dermed at gjøre, men at Communerne vilſe blive ſatte directe under Indenrigsminiſterens Tilſyn. Hvorledes den hele Forandring, der derved vil foregaae, vil komme til at virke, vil jo iøvrigt veſentligt komme til at beroe paa Vedtægterne. Den Kamme, ſom er givet ved Lovforſlaget, er ſaa vid, at enhver Kjøbstad, naar den ret har ſit eget Lary for Die, vil ved den nidkjære Med- virkning, ſom viſtnol vil blive viiſt fra den høitærede Indenrigsminiſters Side, og ved den Veiledning og det Tilſyn, ſom Miniſteren vil føre med Vedtægternes Affattelſe, kunne opnaae den Forfatning, ſom den maatte finde bedſt ſtemmende med ſit Lary. Det vil ganſke viſt være forbundet med ikke ringe Banſtelighed at ſaae diſſe Vedtægter tilveiebragte i den tem- melig korte Tid, ſom der er givet dertil, men jeg haaber, at netop ved den høitærede Mini- ſters Veiledning vil ogſaa dette Arbejde lettes. Jeg ſkal ſærligt i ſaa Henſeende henlede den høitærede Miniſters Opmærksomhed paa, at et Punkt, ſom Mange lægge særdeles Vægt paa nu gjennem Vedtægterne at ſaae tilfredsſtillende ordnet, er Fattigvæſenet. Med Henſyn til dette Punkt ſkal jeg iøvrigt henholde mig til, hvad der under denne Sags tidligere Behandling her er fremkommet fra et andet æret Medlem af Thinget. Idet jeg ſaaledes tør haabe, at dette Lovforſlag nu maa blive vedtaget, ſom det foreligger, eſtersom Udvalgets Medlemmer i Reſultatet ere enige, og den høitærede Inden- rigsminiſter jo ogſaa er enig deri, ſkal jeg slutte med at ſige, at jeg troer, at Kjøbstæderne ſkyldte den høitærede Indenrigsminiſter særdeles megen Tak for den Iver og Udholdenhed og den overordentlige Dygtighed, hvormed han har ført denne Sag igjennem paa dens meget lange og trange Vandring gjennem Thingene. Jeg troer, at han derved i høi Grad har fortjent Alles Tak, thi den communale Frihed og Selv- ſtyrelſe, ſom derved har gjort et mægtigt Frem- ſkridt, vil atter være en mægtig Grundſtøtte